

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Den gældende Lov om Støtte til Nybygning af Fiskerfartøjer m. v. udløber med Udgangen af dette Finansaar. Det Lovforslag, som jeg hermed skal tillade mig at fremsætte, *Forslag til Lov om Støtte til Nybygning af Fiskerfartøjer m. v.*, gaar ud paa at forlænge Loven for Finansaaret 1943—44.

Der er foreslaet et Par Ændringer i Forhold til den gældende Lov i §§ 1, 8 og 9. I § 1 foreslaas, at det Beløb, der gives Ministeren Bemyndigelse til at yde som Tilskud eller Udlaan til Nybygning af Fiskerfartøjer samt til Udskiftning af Motoranlæg i Fiskerfartøjer, nedsættes fra 2 Mill. Kr. om Aaret til 1½ Mill. Kr.

I § 8, Stk. 1, foreslaas, at det Beløb, der hidtil er bevilget til Tilskud til Ombygning, Istandsættelse og Forbedring af Fiskerfartøjer samt til Hovedreparation af Fartøjers Motoranlæg, nedsættes fra 1 Mill. Kr. til 500 000 Kr. I samme Paragrafs andet Stykke foreslaas det, at man ogsaa skal kunne søge Tilskud til Installation af Generatoranlæg, hvad man hidtil ikke har kunnet.

I § 9 er der indført to Ændringer. Den første gaar ud paa, at Tilskud og Laan fortrinsvis skal ydes til Fiskere og Fartøjsejere, der driver Fiskeri som Hovederhverv, og den anden gaar ud paa, at der ved Afgørelse af Spørgsmaalet om Størrelsen af Tilskud og Laan vil være at tage Hensyn til Ansøgerens Indkomst og Formueforhold.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Det andet Lovforslag, som jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje Landsting, er *Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 461 af 31. Oktober 1941 om Ind- og Udførsel af Fisk*. I dette lille Lovforslag indføres en ny Bemyndigelse for Ministeren for Landbrug og Fiskeri til at opkræve en særlig Eksportafgift til Udligning af Priserne paa Fisk og Fiskeriprodukter til Hjemmemarkedet og til Eksport, og det foreslaas, at indtil Halvdelen af de ved denne særlige Eksportafgift indkomne Beløb anvendes til Dækning af de Beløb, der af Statskassen afholdes til Godtgørelse for Forbrug af Brændselolie i Medfør af § 2 i Lov Nr. 522 af 19. December

1942 om Tillæg til Lov Nr. 443 af 22. December 1939 om Foranstaltninger til Støtte for Fiskerierhvervet. Den øvrige Del af de ved denne Eksportafgift indkomne Beløb skal efter Regler, der fastsættes af Ministeren, anvendes til Nedsættelse af Brændselolieprisen for samtlige Fiskere, der anvender Baad eller Fartøj til erhvervsmæssigt Fiskeri.

Jeg tillader mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Socialministeren (Laurits Hansen): Jeg har herved den Ære at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om Ændringer i den sønderjyske Krigsinvalidforsørgelseslov*.

Denne Lov, der er af 29. Marts 1924, er senest ændret i 1935, og den har i det store og hele virket tilfredsstillende. Hertil har det ikke mindst bidraget, at Krigsinvalidforsørgelsen ligesom Alders- og Invaliderefterterne reguleres fuldt ud efter Pristallet, og at denne Regulering endda sker to Gange aarlig, saa at Krigsinvaliderne skulde faa fuld Dækning for Pristigningerne. Imidlertid har Krigsinvalidforeningen nu henvendt sig til Regeringen med Anmodning om visse Ændringer i Loven, og vi har efter Forhandling med Invalidenævnet i Sønderborg og Invalideraadet ment det rigtigst i det store og hele at imødekomme Foreningens Henvendelse.

Foreningens første Ønske gaar ud paa at faa indført et midlertidigt Dyrtidstillæg til Sværskadetillæggene. Forholdet er nemlig det, at det kun er Forsørgelsens Grundbeløb, der reguleres efter Pristallet, medens der overhovedet ingen Regulering sker for svær Skade og for Hjælpeløshed. Disse to Ydelser ligger fast, og dette medfører for de mere invaliderede en ret ugunstig Stilling. Sværskade- og Hjælpeløshedstillæggene udgør nemlig fra 25 pCt. af Grundbeløbene for 40 pCt.s Invalider indtil 100 pCt. af Grundbeløbene for 100 pCt.s Invalidider, og naar disse ret betydelige Dele af den samlede Invalideforsørgelse ikke er blevet prisreguleret siden 1924, vil man forstaa, at netop de mere invaliderede er blevet stillet ugunstigere nu end tidligere.

I 1924 udgjorde Invalideforsørgelsens Grundbeløb med Dyrtidstillæg i alt 160 pCt. af Lovens Satser, medens de nu er naaet op til 200 pCt.

Krigsinvalidforeningen har her bedt om et midlertidigt Dyrtidstillæg paa 40 pCt., men Foreningen maa have overset, at naar Udgangspunktet er 160, nemlig Niveaue